



AMNESTY INTERNATIONAL
DANSK AFDELING

Gammeltorv 8, 5. sal
1457 København K

T: 3345 6565
F: 3345 6566

www.amnesty.dk
amnesty@amnesty.dk

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Att.: Integrationsminister Søren Pind
Holbergsgade 6
1057 København K

København, den 31.6.2011

Kære Søren Pind,

Tak for dit brev, dateret den 5.maj, som besvarer Amnesty Internationals henvendelser angående genbosættelse af UNHCR-ankendte flygtninge, der tidligere har boet i Libyen.

Amnesty deltog i konferencen på Børsen vedrørende 60-året for Flygtningekonventionen, og sammen med seks andre organisationer mødtes vi efterfølgende med FN's Højkommissær for Flygtninge, Antonio Guterres. Højkommissæren informerede om, at UNHCR havde anmodet de europæiske lande om genbosættelse af 3.500 mennesker, der pt. befinder sig i Tunesien med reelt beskyttelsesbehov. Heraf er omkring 900 personer blevet tilbudt genbosættelse i Europa. Guterres blev informeret om, at de danske myndigheder endnu ikke havde fået henvendelser i konkrete sager vedrørende UNHCR-ankendte flygtninge og vi forstod på ham, at UNHCR ville forelægge konkrete sager for de danske myndigheder.

Amnesty International følger fortsat situationen nøje for de omkring 750.000 mennesker, der er flygtet fra krigen i Libyen til Tunesien og Egypten. For to uger siden interviewede Amnesty en række flygtninge fra Sudan, Somalia, Eritrea og Elfenbenskysten, der var flygtet fra krigen i Libyen og nu befinder sig i Chouchalejren i Tunesien. De fortalte, at de ikke føler sig sikre i flygtningelejren, og at nogle, i mangel af håb, er vendt tilbage til Libyen.

Mange af disse flygtninge har brug for mere varige løsninger, da de ikke vil kunne vende hjem i nærmeste fremtid uden at blive udsat for forfølgelse. Det er fortsat vores håb, at den danske regering vil tilbyde genbosætning for mindst 500 af de UNHCR-ankendte flygtninge, der pt. befinder sig i Nordafrika. Vi anerkender, at Danmark har tilbudt genbosætning til 10 personer med akut beskyttelsesbehov, der pt. befinder sig på Malta, og at den danske regering støtter flygtninges nærområder.

Set i et globalt perspektiv, er der dog behov for, at de europæiske lande udviser større solidaritet med de lande, som huser et betydeligt antal flygtninge. En nylig UNHCR-rapport viser, at 80 procent af verdens flygtninge befinder sig i udviklingslandene og



at Pakistan, Iran og Syrien er de tre lande, der huser flest flygtninge. Men også andre flygtninge har behov for at få tilbudt varige løsninger.

Som Udenrigsministeriet¹ selv fremhæver, er den humanitære krise i Somalia måske den værste i verden og kun Afghanistan og Irak generer flere flygtninge end Somalia. Vi noterede også, at du i dit oplæg på konferencen påpegede forholdene for de omkring 350.000 somaliere, der er registrerede som flygtninge i Kenya. Vi forstod, at du besøgte flygtningelejrene i Dadaab, og at dette gjorde indtryk på dig. Derfor vil jeg henvise til Amnesty Internationals nylige rapport: *'From life without peace to peace without life-the treatment of Somali refugees and asylum seekers in Kenya.'* Rapporten beskriver nogle af krænkelseerne for flygtningene i Kenya, herunder begrænset bevægelsesfrihed, manglende adgang til sundhedsfaciliteter og politivold. Med udgangspunkt i rapporten, skrev vi i december til Udenrigsministeriet og den danske ambassade i Kenya for at opfordre til øget dansk støtte til UNHCR og disse lejre. Ud over økonomisk bistand til at støtte flygtningelejrene i Kenya, opfordrer Amnesty International den danske regering til at genbosætte flere somaliske flygtninge fra Kenya, da nogle af disse mennesker har været i lejrene i over tyve år.

Amnesty er enig i, at løsnings modellerne og håndteringen af flygtninge bedst findes ved nøje koordination og samarbejde mellem EU-landene. Vi håber også, at den danske regering vil stå fast ved sin udmelding om, at Danmark under det kommende danske EU-formandskab vil se på, om der kan ske en mere retfærdig fordeling af flygtningen indenfor EU-landene. For vi mener, at der er behov for øget solidaritet mellem EU-landene og en mere ligelig fordeling af flygtninge, samtidig med at beskyttelsen af flygtninge og adgangen til retfærdige asylsystemer til enhver tid sikres. Derudover bør flere EU-lande tage del i genbosættelses-programmer og antallet af kvoteflygtninge bør øges i de lande, der genhuser flygtninge.

Derfor opfordrer vi endnu engang den danske regering til at modtage mindst 1.000 kvoteflygtninge om året, et tal der også vil være bedre afstemt i forhold til vore nabolande, Sverige og Norge, der årligt modtager henholdsvis 1.900 og 1.200 kvoteflygtninge.

Vi ser frem til en videre dialog om flygtningesituationen i Nordafrika og Mellemøsten, situationen for de somaliske flygtninge i Kenya og modtagelsen af kvoteflygtninge til Danmark.

Med venlig hilsen

Lars Normann Jørgensen
Generalsekretær

¹ Udenrigsministeriets politikpapir for Danmarks engagement i Somalia